

ΕΥΘΥΤΕΝΩΣ

Χρήστος Μπελέρχας → Διευθύνων Σύμβουλος Rothsay Accounting Services Miranda P/L

ΑΝ ΤΑ ΚΑΝΑΜΕ ΑΛΛΟΙΩΣ

Ηνέα Βουλή συνεδρίασε για πρώτη φορά την εβδομάδα που μας πέρασε και η κυβέρνηση άρχισε την κινδυνολογία. Ο θοσαυροφύλακας κ. Scott Morrison, απειλεί πως αν δεν παρθούν οι βαρά μέτρα μείωσης του ελλείματος του προϋπολογισμού, το εξωτερικό χρέος θα διογκωθεί στο \$1 δισεκατομμύριο μέσα στην επόμενη δεκαετία, από \$400 δισεκατομμύρια που είναι τώρα. Ο θοσαυροφύλακας, μιλώντας για οι βαρά μέτρα, αναφέρεται στις περικοπές των συντάξεων, επιδομάτων κοινωνικής πρόνοιας, περικοπές στη δημόσια υγεία και την εκπαίδευση καθώς και στις υπηρεσίες που παρέχονται δωρεάν ή με χαμπλό κόστος στους πολίτες. Ο κ. Morrison έχει δίκιο ως προς την ανάγκη μείωσης του ελλείματος στον προϋπολογισμό, διότι η εξυπηρέτηση των τόκων του δημόσιου χρέους γίνεται δυσβάστακτη και θα οδηγήσει σε μεγαλύτερες περικοπές στο μέλλον. Όμως όπως και οι προκάτοχοι των τελευταίων 30 ετών, ο κ. Morrison, προσανατολίζεται προς λανθασμένη κατεύθυνση. Οι κύριοι λόγοι που οδηγούν στη διόγκωση του εξωτερικού χρέους και στη δυσκολία της εξυπηρέτησής του, είναι η λανθασμένη στρατηγική της πώλησης των κερδοφόρων δημοσίων οργανισμών και οι κειρισμοί της αντιμετώπισης της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης το 2008.

Όταν το 1991, η τότε θοσαυροφύλακας κ. Paul Keating, αποφάσισε να ιδιωτικοποιήσει εν μέρει την Commonwealth Bank, βαδίζοντας στο δρόμο της νεοαξικής αντίληψης της συρίγνωσης του κράτους και του ανοίγματος των συνόρων και των αγορών στο κεφάλαιο, δυναμίζει το μέλλον της Αυστραλίας. Η σταδιακή απελευθέρωση της αγοράς έφερε πολλά ωφέλη στο μεγάλο κεφάλαιο, αλλά κανένα ωφέλος στον Ομοσπονδιακό προϋπολογισμό και στους απλούς Αυστραλούς, που βλέπουν το βιοτικό τους επίπεδο να κειροτερεύει. Η σταδιακή ιδιωτικοποίηση της Commonwealth Bank μετανάστευε στην πώληση του δεύτερου πακέτου των μετοχών της το 1993 και του τρίτου το 1996 από τον κ. Peter Costello, απέφερε συνολικά \$7.9 δισεκατομμύρια, τα οποία θα τα χρησιμοποιούσαν όπως έλεγαν για τη μείωση του εξωτερικού χρέους και για χρηματοδότηση καλύτερης παιδείας, δημόσιας υγείας και δημοσίων έργων. Σίγουρα πολλά από τα κρήματα που εισέπραξε το κράτος από την ιδιωτικοποίηση της Commonwealth Bank και από την πώληση περισσότερων από 300 κερδοφόρων δημοσίων εταιρειών και οργανισμών, χρησιμοποίησαν για αυτούς τους σκοπούς. Όμως χάθηκαν για πάντα τα διαμάντια στο στέμα του δημόσιου τομέα, όπως η Commonwealth Bank, η Telstra, η CSL, η Qantas, τα ταχυδρομεία, αεροδρόμια, λιμάνια και άλλες λιγότερο γνωστές υπηρεσίες που συνέβαλαν αποφασιστικά στα έσοδα του κράτους. Το εξωτερικό χρέος αποπλωρώθηκε μετά την πώληση της Telstra, και δημιουργήθηκε το Future Fund από τον κ. Costello, για να επενδύει σε έργα υποδομής στο μέλλον. Μαζί με τους δημόσιους οργανισμούς και εταιρείες που χάθηκαν από τα χέρια του δημόσιου, χάθηκαν και τα κέρδη που έμεναν στο κράτος κάθε χρόνο. Ενδεικτικά, μόνο η Commonwealth Bank, από το 2000 μέχρι το 2016, πραγματοποίησε

σε κέρδη \$127.342 δισεκατομμυρίων, προ φόρων. Αν υποθέσουμε πως στα χέρια του δημόσιου δεν θα έκανε τόσο μεγάλα κέρδη αλλά μόνο τα δύο τρίτα, τότε το δημόσιο για να πάρει \$7.9 δισεκατομμυρίων από το 1991 μέχρι το 1996, απώλεσε κέρδη \$85 δισεκατομμυρίων μέχρι το 2016. Αυτά τα χρήματα, θα ήταν πλεόνασμα στον προϋπολογισμό και το κράτος δεν θα αναγάγονταν να δανειστεί και να δημιουργήσει εξωτερικό χρέος ξανά. Με τον ίδιο τρόπο θα έμεναν και τα κέρδη των άλλων φορέων που ιδιωτικοποίησαν και το κράτος θα είχε την ευχέρεια να πραγματοποιήσει τα δημόσια έργα που έχει ανάγκη π Χώρα και να εμπλουτίσει τα κοινωνικά προγράμματα. Αντί αυτού, γεμίζουν τα ταμεία των ξένων και ντόπιων επενδυτών που αγόρασαν τις δημόσιες εταιρείες και οργανισμούς. Φυσικά αρκετοί απλοί Αυστραλοί ή τα συνταξιοδοτικά τους ταμεία αγόρασαν μετοχές και έχουν ένα ωφέλος, όμως η πραγματικότητα είναι πως η πλειοψηφία των μετοχών, κατέληξε σε μεγαλοεπενδύτες.

Χειρότεροι όμως και από το ξεπούλημα των κερδοφόρων εταιρειών και οργανισμών του δημόσιου, ήταν οι κειρισμοί της αντιμετώπισης των συνεπειών της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης που ξεκίνησε από την Αμερική το 2007. Την εποχή αυτή, η Αυστραλία δεν χρωστούσε τίποτα και είχε και αποταμευμένα κρήματα, στο Future Fund. Τον Αύγουστο του 2007, όταν άρχισε να φανερώνεται η κρίση στην Αμερική, τα επίσημα επιτόκια στην Αυστραλία ήταν 6.25%. Ακριβώς αυτή τη χρονική στιγμή διάλεξε το Διοικητικό Συμβούλιο της Αποθεματικής Τράπεζας Αυστραλίας, να τα ανεβάσει στο 6.50% και σταδιακά μέχρι τον Μάρτιο του 2008, τα έφτασε στο 7.25%. Χρειάστηκε να φτάσουμε στον Αύγουστο του 2008 όταν ήταν πάλι ολοφάνερο και στον πιό απληροφόρτο πως βρισκόμαστε μπροστά σε μία πρωτοφανή χρηματοπιστωτική κρίση, π Χρειάστηκε να αντιμετωπιστεί. Η Αποθεματική Τράπεζα Αυστραλίας, φοβούμενη τα μέτρα ανάπτυξης που θα ανακοίνωνε η νεοκλεύμενη κυβέρνηση του κ. Kevin Rudd, δίστασε να ρίξει τα επιτόκια αποφασιστικά και προχώρησε σε μία αναμική μείωση κατά 0.25% τον Σεπτέμβριο του 2008, κατεβάζοντας τα επιτόκια στο 7.00%, όταν στην Αμερική είχαν ήδη πέσει στο 2.00% από τον Απρίλιο του 2008. Αυτό είχε τραγικές συνέπειες για τις εξαγωγές της Αυστραλίας αφού έσπρωχνε το δολλάριο σε υψηλά επίπεδα. Τον Οκτώβριο του 2008, η Αποθεματική Τράπεζα έριξε τα επιτόκια κατά 1.00% στο 6.00%, ενώ στην Αμερική με διπλή μείωση τον ίδιο μήνα έπεσαν στο 1.00%. Με απανωτές μειώσεις κάθε μήνα, η Αποθεματική Τράπεζα Αυστραλίας έριξε τα επιτόκια κάτω στο 3.00% τον Απρίλιο του 2009, όταν στην Αμερική είχαν ήδη πέσει στο 0.25% από τον Δεκέμβριο του 2008. Όμως στο μεταξύ, το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης Rudd, πανικόβλητο από τις αργοπορημένες κινήσεις της Αποθεματικής Τράπεζας, εκπόνησε προγράμματα στήριξης της οικονομίας με γρήγορους ρυθμούς. Μοίρασε τον Μάρτιο του 2009, επιταγές \$900 δολλαρίων σε κάθε πολίτη που είχε εισόδημα κάτω από \$80,000 ετησίως, έκανε μειοδοτικούς δια-

γωνισμούς για το κτίσιμο σχολικών κτιρίων εκδηλώσεων που κόστισαν πολύ ακριβά, χρηματοδότησε την τοποθέτηση μονωτικών υλικών στις στέγες των σπιτιών, εγγύθηκε τις καταθέσεις των πολιτών στις τράπεζές μέχρι \$1,000,000 για να αποφύγει αναλήψεις πανικού και κατάρευση των τραπεζών και προχώρησε σε άλλα μέτρα στήριξης των επιχειρήσεων με ιδιαίτερες φορολογικές απαλλαγές για αγορά μπχανημάτων και εξοπλισμού. Όλα αυτά κόστισαν χρήματα τα οποία δεν υπήρχαν και ανάγκασαν την κυβέρνηση να δανειστεί στο δανεισμό. Είναι αναγκαίο να εξαχθούν τα σωστά συμπεράσματα από τα αποτελέσματα του ξεπουλήματος των δημοσίων επειχειρήσεων σε Ομοσπονδιακό και Πολιτειακό επίπεδο και να σταματήσουν οι προγραμματισμένες πωλήσεις όσων έχουν απομένει στα χέρια του δημόσιου. Έχει αποδειχθεί πλέον έμπρακτα, πως δεν ωφέλησαν τους Αυστραλούς πολίτες οι ιδιωτικοποίησεις. Ταυτόχρονα, οι κειρισμοί της Αποθεματικής Τράπεζας με την πλήρη αυτονομία, δεν έχουν εξυπηρετήσει με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα όλων των Αυστραλών και θα πρέπει να επανεξετασθεί ο τρόπος λειτουργίας της. Η κυβέρνηση θα πρέπει να επανεξετάσει επίσης την πολιτική της στη στήριξη των μεγάλων επιχειρήσεων σε βάρος του κοινωνικού συνόλου και π μεσαία τάξη θα πρέπει να αντιληφθεί πως βρίσκεται υπό διωγμόν και είναι καιρός να αντιδράσει και να μην τα περιμένει όλα από το εργατικό κίνημα. Τότε θα μπορούμε ίσως να αισιοδοξούμε πως το εξωτερικό χρέος θα μειωθεί και π οικονομία θα λειτουργεί με τρόπο που όλοι θα συμμετέχουν στην ευμάρεια του τόπου.

ROTHSAY ACCOUNTING SERVICES MIRANDA P/L
Suite 4, 1st Floor, 167 Port Hacking Rd, Miranda NSW 2228

Μην αγχώνεστε με τα λογιστικά και τα φορολογικά. Ελάτε στους ειδικούς. Ο Χρήστος και ο Άλεξ Μπελέρχας και το ειδικευμένο προσωπικό τους, φροντίζουν και την παραμικρή λεπτομέρεια.

- ❖ Επενδυτές ακινήτων
- ❖ Τεχνίτες
- ❖ Μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις
- ❖ Βιομηχανίες
- ❖ Καταστήματα
- ❖ Χρηματιστές και επενδυτές μετοχών
- ❖ Προσωπικές δηλώσεις
- ❖ Συνεταιρισμοί
- ❖ Εταιρείες
- ❖ Family Trusts
- ❖ Unit Trusts
- ❖ Superannuation Funds

Επωφεληθείτε από την πείρα μας και τη μεγάλη ποικιλία υπηρεσιών που προσφέρουμε.

Για να κοιμάστε ήσυχοι.

Κλείστε το ραντεβού σας σήμερα.

**Email:chris@rothsaymiranda.com
Ph: (02) 9544 6108 Fax: (02) 9522 2981**